

נגמר הדין פרק ששי סנהדרין מח.

מסורת הש"ס

(א) כלם פריה מיה ע"ה
(ב) תבטנה ליהם מיה ע"ה
ויע"ה
הנרטרות
והנרטרות
(ג) נרטרם כ"ה
(ד) ויע"ה מ"ה ע"ה
(ה) ויע"ה מ"ה ע"ה
(ו) ויע"ה מ"ה ע"ה
(ז) ויע"ה מ"ה ע"ה
(ח) ויע"ה מ"ה ע"ה
(ט) ויע"ה מ"ה ע"ה
(י) ויע"ה מ"ה ע"ה
(יא) ויע"ה מ"ה ע"ה
(יב) ויע"ה מ"ה ע"ה
(יג) ויע"ה מ"ה ע"ה
(יד) ויע"ה מ"ה ע"ה
(טו) ויע"ה מ"ה ע"ה
(טז) ויע"ה מ"ה ע"ה
(יז) ויע"ה מ"ה ע"ה
(יח) ויע"ה מ"ה ע"ה
(יט) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כ) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כא) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כב) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כג) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כד) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כה) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כו) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כז) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כח) ויע"ה מ"ה ע"ה
(כט) ויע"ה מ"ה ע"ה
(ל) ויע"ה מ"ה ע"ה

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) ישי"י ד"ה מדי
לדוריהם וכו' הלכך לא
מיתסרי ששתים דידה
בהנהא אף וכו' מתקן מלת
אף: ב) רש"י ד"ה נמט
וכו' בלא נמטו לספד נמי
טובור מן המדרס. ג"כ ע'
שנת דף נח ע"א חוס'
ג"ה ישי"א וכו' מה
שכתב בזה ודוק היטב:

מוסף רש"י

ולאביו כו' אי לא
אזמניה לא. קדים וסרי
למחר ביה (ברכות 23.)
החוצב קבר לאביו.
משמע. לא יקבר בו הן
שולמים. דמיון החזקן למת
נאמר בכל הנפש, וקסיד
דביה נמי אם חזנו לאיש
אחר (ועליו מו.) קבר
חדש. ולא למת החזקן אלא
חזנו פסח ושלשיתו לו מת
יקברנו בו (סו.)

רבינו חננאל

גמר שם שם ע"ז אנאבר
אמר עברו שם הגרים
ע"ז הוזהבם ולא היסתר
עז עתברא אך מת קר
הומבנין וזלזל רבבא דא
דחן כסא לילס מרדכי
דחן כסא דרובא ותתנהו
על חסר טורח דר המדרס
כסא יזכר שם פיר
ר' יהודה נורא ישיבה
ר' חוריה נבטה חסד
שיבאשע טמא מרס
ישיבה כסאניס
שיבאשע רגס שפספס
טמאס מרס שם הוזהב
מילתא וזלזל ופיקח
והכחזל על חסר פלס
גרדך הוזהב וטמא
לפיקח נתנהו וזלזל הוזהב
והכחזל דרד חסדא
מורד דאומניה למרע ביה
שפילן רגס שפילן
אסור לפיצי ביה וזל
אומניה על עז ביה עז
בה וזל אומניה
למרע ביה וזל ביה חסדא
כסא ביה וזל וטמא

נבים: גמרינן. דלא מיתסרי
שי עבודה כוכבים מוקמינן
את כל המקומות בכלים
מקומות מתש לא מיתסרי

משמשין ממשמשין
קערופה דהיא גופה ק
גמור מעבורת כוכבים
מממדי דאורחיה גמ
כוכבים דלאו אורחא
דחציכ"א נכיס"א דא
שהוא טמא מדרס ו
המדרס אבל טמא
נתנתו וכרתו למד
ברב חסדא דאמר ר
דאומניה למיצר ביה
אסור למיצר ביה פשי
צר ביה ולא אומניה
ולאבי דאמר ה' הומנ
אע"ג דלא צר ביה צר
לא אומניה לא ת"ש
מותר בהנאה הוסיף
ממת אסור בהנאה הכ
כיה מת אי הכי מא

ההוסף נמי לא צירף
דפרס בר פפא אמר
ומתריסר חולצו ומותר
ללאביו והלך וקברו
וקברו עולמית ההרהר
נמי מסתברא דקד
בן גמליאל אומר אף
ההלך וקברו במקום א
בהן עולמית אי אמרר
אביו שפיר אלא אי
ימיו אמר אריגה לא
קבר "היש מותר ב
אסור בהנאה הטל א
דאע"ג דלא הטל וי
בן גמליאל דאמר
הקבר קמ"ל היש
מותר לירשיו
שגובר מחיים את לא
התמים למחים מותר

עלה כיצד נבו למות
מותר המת ליורשיו
שיבא אליהו 'ר' נתן
אבי מתוך למעמיה
מילתא היא ח"ק סבר
אי תפיס אי לא תפיס
ליה דודאי תפיס הלכ
הוכונה לאו מילתא ה
ורשין ור"מ מספקא
תון פשיטא ליה דלא
ממטו ת"ש =היו אבי

מרינן לאפוקי עגלה
ושה ואביו מ"ט לא
מר לך מדי דאורחיה
נין לאפוקי עבודת
(סימן כפ"ה נפש"ה
נ"א) מיתבי ^אכפה
נתו לספר טהור מן
מגע מדרס) אימא
לי נתנתו ווכרתי
חסדא י"הא ^בסודרא
פלין וצר ביה תפילין
אומניה ולא צר ביה
לי למיצר ביה פשיטי
מילתא היא אומניה
ניה א' אומניה אין א'
נפש שבנאו לשם חי
ו דימוס אחד לשם
במאי עסקין ^דרמא
איריא הוסיף כי לא

יִשְׂרָאֵל רַמְיָהוּ אָמַר
כִּי כִשְׁדָּא רֵאָם הִיָּה
יִשְׂרָאֵל חֲחֻצָּב קִבְר
בְּרַחֲמֵי הוּא זֶה לֹא
מִשּׁוּם כְּבוֹד אֲבִיו
נִי סִיפָא רִבֵּן שְׁמֵעוֹן
הַחֲחֻצָּב אֲבָנִים לֹאֲבִיו
רַחֲמֵי הוּא זֶה לֹא יִקְבֹּר
בְּשִׁלְמָא מִשּׁוּם כְּבוֹד
אֲמַרְתּוּ מִשּׁוּם הוֹמָנָה
לְמֵאן דְּאֲמַרְתּוּ בּוּ נָפַל
נִגְהָה הַטִּיל כּוּ נָפַל
לֹא הַטִּיל לֹא הָיָה
פּוֹקֵי מִדְּרַבֵּן שְׁמֵעוֹן
אֵין לְנַפְלִים תְּפִיסָת
וְתוֹר הַמִּיתִים לְמַחִים
הָכָא כְּבִנְיָא עֲסָקִין
זֶה הִכִּי דְרַמְיָהוּ "מִתּוֹר"
מִתּוֹר לְיוֹרְשָׁיו וְתוֹרֵי

סתם זהו מותר המ
 ישעמך אימא סיפא
 יומר יעשנו דימוס על
 בא מתוך למעמיה אמ
 חזי ליה תפס דלא חזי
 הלכך לא יגע בהן ע
 יעשה דימוס על קב
 תנא קמא סבר כי ב
 ה אי מחיל אי לא מר
 מחיל הלכך יעשה ד
 ואמו מזרקין בו כל

[illegible]

לנצי דנקט האורג דמשמע
צאל יחד לא והמ"ל הכל דנציח
שינוי מעשה דהא אין כל עולה
מנומחאו אלף משמע מעשה ו
היא דנפס שנאל לשם חי והוסף
דדיומ אחד לשם מת משמע דמוד
בלא הוסף לא מהני מדפריך מניה
לדבר ולנצי ינאח סי' דנקט
שעשאו ולנצי תפילין ולא נקט יחדו
ויספת שאר שיחה לשינה דפי' אלו
עובדין (סס דף מה: רס) אידן
שעשאו וילין דהוקמין רבה (מנחת
דף קד: רס) הכן נצי דנציח שינוי
מעשה מיהו קשה דא"כ בלא נמחו
לפטר נמי טעור מן המדק ב' אי
איכא שינוי מעשה והמיהו דהיי אביו
מחוקין נז' כלים משמע דבורקה
צעלתא בלא שום מעשה מהני לאצי
ו"ל דמוד דדיבור צעלתא לא מהני
אלא א"כ נעלו ואמר זה יהיה למת
ולפטר אלו הכן דנקט דנציח בלא דוקא
אלא משום ברוחא דהורא דלפי'

שמי: **מותר** **המת** **איוויוש**
 חממה אי בגבו מעות טווי ללרג
 ואי איכא למ"ד ואי בגבו בגדים
 יאירך יעשה דימות לקברו ואי אי
 באשר לקנות דלסור כהנא כי
 הוהא אינטלנא דמיתא דאפרקו
 אומיתנא ב' אלמנה בימות (דף סו)
 יאיר דפרקו שני אינ מעות
 עדיפי מווי ללרגה משום דחו
 למקני כה כל מילי:
 אע"פ

ס' למתים גבו למת זה וזה
 "מ' אומר לא יגע בהן עד
 ר' או יולוף לפני משטח אלא
 מתרץ למעמיה דכ"ע הומנה
 ה' לא תפס ור"מ מספקא ליה
 שביא אליהו ור' נתן פשיטא
 ורבא מתרץ למעמיה לכ"ע
 ליה אחולי מחיל זילותיה גבי
 הלכך לא יגע בהן כו' ורבי
 וס' על קברו או יולוף לפני
 מצוה על האחרים להצילן
 התם

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל (רמ"ש)

[illegible]